

Noc na K. v20160114

		1. Kolbiště	2. Nádvoří	3. Kaple	4. Nádvoří	5. Jídelna	6. Strážnice	7. Ložnice	8. Nádvoří	9. Ložnice
KAREL IV.	Vláďa				X	X		X		X
ELIŠKA Královna	Terka	X		X						
ELIŠKA Páže	Olga							X		X
ARCIBISKUP	Petr B.			X	X	X		X		X
PURKRABÍ	Míra		X		X	X			X	
VÉVODA ŠTĚPÁN	Petr N.		X	X	X	X				
KRÁL PETR	Kambič		X	X	X	X		X	X	
ALENA	Dráža				X				X	
PEŠEK	Opi		X		X	X			X	
OFKA	Láďa	X								X
VELITEL 1	Hynek		X	X		X			X	
VELITEL 2	Zdeněk		X	X		X			X	
VELITEL 3	Lad'an		X	X		X			X	
MUŽSTVO			X	X		X			X	
RYTÍŘSTVO		X								

Stalo se v červenci roku 1363. (svatbu měli 21.5 1363)

1. Kolbiště *(přichází Eliška a Ofka, usedají, Ofka pokyne a začne rytířský souboj, Eliška se nudí)*

OFKA

Tvoje Milost je ženou velkého císaře. A proto bys měla chápat, že tvůj choť má mnoho povinností.

ELIŠKA Královna

Já to chápu, paní Ofko!. Ale už skoro dva měsíce uplynuly od našeho sňatku, kolikrát jsem za tu dobu směla spatřit císaře? Zítra pojedeme na Karlštejn!

OFKA

Kam?

ELIŠKA Královna

Na Karlštejn, co se divíš?

OFKA

Ve zdech Karlštejna se nesmí zdržovati žádná žena. Ani tvoje milost ne. Císař dal postavit Karlštejn jako pokladnici svatých ostatků, kde chce o samotě rozjímat. Ostatně, tvoje milost může odejet na svůj hrádek Karlík. Je nedaleko Karlštejna. *(Ofka podá Elišce klíč a ta jí ho vrátí zakroucený zpátky. Ofka civí na klíč)*

2. Nádvoří *(všude zmatek: muži vykonávají práce, které nezvládají: Vaření, praní apod.)*

Hudba: Muži nejvíc sluší sólo

PURKRABÍ *(hudba se zeslabí během dialogu)*

To nedopadne dobře. Nepouštět ženy na Karlštejn. To není dobrý nápad. Tady se něco stane.

PEŠEK

Pane purkrabí, už se stalo: V kuchyni spálili kaši tak, že se vznítily plamenem. Mladý pán Zajíc z Dobříše vynalezl mandl a málem v něm přišel o ruku. Naštěstí povolil dřív mandl než pan Zajíc.

PURKRABÍ

Netrap starého muže, pane Šenku. Je dobře postaráno o naše urozené hosty, krále Cyperského Petra a vévodu Bavorského Štěpána?

PEŠEK

Naši urození hosté si právě prohlížejí hrad. Král Petr se ptal, kdepak jsou komnaty fraucimoru.

KRÁL PETR *(přichází na scénu společně s Vévodou)*

Nezdá se ti, pane vévodo, že té dokonalosti a nádheře *(ukazuje Belárii)* schází koruna?

VÉVODA ŠTĚPÁN

Čekám císaře tak k večeru.

KRÁL PETR

Já nemyslím císaře. *(naznačuje, jaká silueta mu schází)*

Hudba: Do věží

(zahlédne Alenu, jde po ní, ale najde Arcibiskupa). Já vidím sukni! Krumplovanou!

VÉVODA ŠTĚPÁN

A v té sukni je jeho důstojnost arcibiskup Arnošt z Pardubic.

3. Kaple

ARCIBISKUP

Budte vítáni. Vidím, že kroky vzácných hostí vedou neochvějně ke skvostu našeho hradu, ke kapli Svatého Kříže. Bude mi ctí, doprovodit vás. *(hosté moc nadšení nejsou)* Skvělé obrazy, které nedávno dokončil mistr Dětrich, právem zasluhují obdivu. Svatí otcové, Ambrož, Jeroným, svatí opati, biskupové, císaři, svatí evangelisté Jan, Marek, Matouš, Lukáš

KRÁL PETR

Jsou to skutečně vynikající díla, ale...

VÉVODA ŠTĚPÁN

...ale prosím omluvit naši těkavost. Jak je to tady se ženami, důstojný otče?

ARCIBISKUP

Právě jsem na ně hodlal upozornit. *(a recituje dál)* Svatá Eufrázie, panna, která, aby unikla sňatku s bohatcem, odešla na poušť, svatá Anežka ochránkyně neposkvrněné ctnosti a patronka zubařů,...

VÉVODA ŠTĚPÁN

Důstojný otče, jeho urozenost neměla ani tak na mysli obrazné jevy, i když mistrovsky zpodobněné, jako spíše hmatatelnou podstatu.

ARCIBISKUP

Á. Urození pánové se chtějí zeptat, jestli tu někde nemáme schované ženské. Tedy vezte: Není tomu tak. Zákaz jeho milosti císaře je znám po celé zemi.

KRÁL PETR

A to žádná žena není vyjmuta z tohoto zákazu?

ARCIBISKUP

Žádná žena. Tak posvátné je místo, kde jsou uloženy svaté ostatky a zemské klenoty. Císař nechce být na svých modlitbách vyrušován ani vlastní manželkou. *(ta projde za zády vzácných hostí, Arcibiskupa to znervózní)*. Vidím, že vzácní hosté jsou unaveni. *(strká je ven)* Tudy, pánové. Račte vládnouti svým časem dle libosti. A zatím pokoj s vámi. *(Eliška vejde)*. Tvoje milost zde? Na Karlštejně?

ELIŠKA Královna

Ano. Vypravila jsem se s paní hofmistryní Ofkou z Karlíku, tak se jmenuje můj hrádek, že? A ztratila jsem se. Netušila jsem, že paní Ofka není nejsilnější v sedle.

ARCIBISKUP

Buď bohu dík, že krokům tvého koně se postavil do cesty Karlštejn. Ale zůstat tu nemůžeš. Je ti znám zákaz císařův?

ELIŠKA Královna

Zákaz je mi znám, ale když žena miluje, žádný zákaz ji nezastaví.

ARCIBISKUP

Císař tě také miluje, ale má mnoho povinností. Nezapomeň paní, že je prvním vladařem Evropy.

ELIŠKA Královna

Právem mě nechápeš, otče. Tys nepoznal lásku, tys kněz. Cesta, kterou jsem zvolila je snad omluvitelná pro milující ženu, ale nedůstojná královny. Pomoz mi odejít a pomlč o mé slabosti před císařem.

ARCIBISKUP

Královna může odejít, ale milující žena tu musí zůstat. Celou noc budeš držet stráž před ložnicí císaře. V oděvu purkrabského pážete budeš konat vše, co přísluší k úřadu královského šenka pana Peška *(podá ji uniformu)*.

ELIŠKA Královna *(zpoza závěsu vysouvá v ruce držené kalhoty)*

Na co se to obléká, důstojný otče?

ARCIBISKUP

Na nohy, dcero. *(zamyslí se)* Jenom šenk Pešek nám trochu hatí plány. Nic naplat, královský šenk se musí neprodleně rozstomat, královno.

4. Nádvoří

VÉVODA ŠTĚPÁN (*vyjde společně s Králem Petrem a oba pobaveně pozorují obnovený cvrkot*)
Přesto že tu není fraucimor, je tu veselo.

KRÁL PETR

A co když fraucimor jenom tak vypadá, jako že není fraucimor. Například, to páže v bráně.
(*ukazuje na Alenu*) Nemá knír, nemá.

KRÁL PETR

Pro nás není tak důležité, co nemá, jako spíš co má. (*vyrazí, ale Pešek je u Aleny dřív*)

PEŠEK (*kouká na ten zmatek*)

Svatý patrone Palmácie, dám dvě kopy grošů za ženskou. (*Aleně mu spadne do náručí*) Co ty tu
jančíš? (*dojde mu, co drží*) Pane bože! Aleno, co tě to napadlo, přijít sem na hrad?

ALENA

Vsadila jsem se s tatínkem, že strávím noc na Karlštejně.

PEŠEK

Ať mi tvůj urozený pan otec promine, ale byl střízliv?

ALENA

Nebyl. Ale mám smlouvu. (*odkudsi vytahuje smotek s pečeti*) Můj otec dovolí, abychom se vzali,
když strávím noc na hradě. Stačí, když jednu noc budu na strážnici pít, hrát vrhcáby a šermovat
s halapartníky, zbrojnoši a pacholky. Nebo za mnou přijdeš pod lípu u studny?

PEŠEK (*evidentně zahánán do úzkých*)

Alenko, ale to nemůžu. Musím nalévat jeho milosti a pak držet stráž. Co mám s tebou dělat?

ALENA

Kdybys mne miloval, tak bys už na něco přišel. Já jdu do strážnice k pořádným mužským.

PEŠEK

No tak já onemocním. Ano, hodím se marod. (*Alena mu vlepí hubanec a zmizí*)

ARCIBISKUP (*Pešek připadá k Arcibiskupovi*)

Á, jdeš jako na zavalanou, pane Pešku. Ale ty nevypadáš dobře! Tys onemocněl?

PEŠEK (*zmateně*)

Ale to nestojí za řeč. Cítím se docela zdráv. (*chvilku mu to trvá*) Vlastně... NE! Máš pravdu,
necítím se dobře.

ARCIBISKUP

Dobře tedy. Dnes večer budeš stonat. Nebudeš nalévat jeho milosti, nebudeš mít stráž
v předsíni jeho ložnice. Je to státní zájem. Ostruhy tě neminou. (*Pešek zmaten odejde marodit,
přijíždí Karel i s družinou*)

Hudba: Jede Král

PURKRABÍ (*pomáhá Karlovi sesedat*)

Je mi plesem a radostí uvítat vznešeného vladaře po době tak dlouhé. (*vede Karla do jídelny*)

KAREL IV.

Děkuji ti, pane purkrabí, zde rád se nechám uvítati. Zde dýchám v srdci svého národa. Zde jsem mezi svými. *(Usedají)* Doufám, urození pánové a vzácní hosté že přijímáte se shovívavostí skromné pohostinství mého sídla, zasvěceného jen rozjímání a odpočinku. *(hladovci se pouští do decimace tabule a konverzují)*

5. Jídelna

KRÁL PETR *(k Vévodovi)*

Obdivuji císaře. Ani mrknutím oka nedá najevo, že se něco chystá.

VÉVODA ŠTĚPÁN *(i během konzumace sleduje personál)*

Ten to není, tomu už raší knír.

KRÁL PETR *(s plnou hubou)*

Ovšem jsou takové vášnivé ženy že? Vypadá to, že ty převlečený přijdou až později.

VÉVODA ŠTĚPÁN

Císař je v dobré náladě.

KRÁL PETR

Já to znám, pane, jak probíhají slavnosti na Karlově dvoře.

KAREL IV.

Nuž dej sem číše, páže a nalej vína. Je z první révy, urození pánové, která dozrála zde, v Čechách. Zprvu trochu trpké zdá se, ale jen na první ochutnání. A tak je to se vším v této zemi. *(Připijí si)* Zítřej doufám, pánové, že budete mými hosty na lovu, který podnikneme do lesů berounských. Nyní mne omluvte. Ale veselte se podle libosti při víně. Dobrou noc. *(odchází)*

VÉVODA ŠTĚPÁN

Čím víc císaře pozoruji, tím víc docházím k názoru, že nezačne nic

KRÁL PETR

Ten převlečený fraucimor nemůže být nikde jinde nežli v komnatách císaře. V noci to prozkoumám. *(Král Petr pije a pěje společně s Purkrabím)*

Hudba: Když mám tekutou révu

6. Strážnice

Hudba: Chceš-li na světě

(Na strážnici je přiměřeně veselo a Alena se producíruje zpěvem velice světské písně. Dost si dovoluje k spolustrážcům. Během děje také vbíhá zdrcený pan Pešek a nevěřícně sleduje svou nesmělou dívenku Alenu. Nakonec zpívá i on)

7. Ložnice

ARCIBISKUP

Tvůj oblíbený šenk Pešek onemocněl. Zastává ho mladý Olbramovic, syn purkmistra novoměstského.

KAREL IV.

To je tvoje první stráž před ložnicí císaře? *(Eliška přitaká s hlavou skloněnou)* **Vstaň** hochu. Ale neuvidíš tu nic zvláštního. Císař Karel IV. se pomodlí k bohu a lehne jako poslední sedlák jeho říše. Snad jenom umdlen víc.

ARCIBISKUP

Mistr Dětřich právě dokončil tvůj obraz nad vchodem do kaple svaté Kateřiny. Zbývá ještě obraz císařovny. Mistr jej nechce malovat z paměti. Prosí alespoň o jedno sezení u její milosti císařovny

KAREL IV. *(Eliška šmíruje za dveřmi)*

Arnošte, řekni mistru Dětřichovi, ať dokončí ten obraz z paměti. Chci vésti jeho štětec, kde chvěti se bude v rozpacích. Znam každý tah Eliščina obličej, každý vlásek jejích skrání, každý záchvěv jejího úsměvu. Povedu ruku jeho a vytvoří veliké dílo. Neboť nebude malovati on ale láska sama.

ELIŠKA Páže *(citem překonána se zjevně se chystá vybalit na manžela čistou pravdu.)*

Císařská milosti, já jsem...

ARCIBISKUP *(zabrání Elišce pokračovat v přiznání)*

Milosti, omluv nezkušenost v nezvyklém úřadu. Mladý pán byl příliš oslněn sluncem tvé velebnosti. Zasníl se a zapomněl. *(vede ji ven z ložnice)*

ELIŠKA Páže *(k arcibiskupovi)*

Důstojný otče, má láska už nemá té zkoušky zapotřebí.

ARCIBISKUP

Věřím, že má, královno. Teď už nemůžeme ustoupit, dcero. *(Arcibiskup odchází, po chvíli přijde Král Petr)*

ELIŠKA Páže *(něco mezi obavou a výstrahou)*

Co si přeje tvoje milost? Mám přísný zákaz nempouštěti k císaři nikoho.

KRÁL PETR

Ale já nejdu k císaři. Chtěl bych hovořit s dívkou, která mi celý den uniká a do které jsem se asi zamiloval.

ELIŠKA Páže

Na Karlštejně není žádná dívka.

KRÁL PETR

Je krásná, okouzlující, odvážná a převlečená za panoše.

ELIŠKA Páže

Odejdi, pane, mýlíš se.

KRÁL PETR

Dovol tedy jedno přátelské objetí a uznám, že jsem se mýlil. *(Eliška tasí, souboj končí zlomením Petrova meče.)*

KRÁL PETR *(Vchází Karel, Petr se zvedá z potupné polohy padlého rytíře)*

Ne, já jsem jaksi...omylem...totiž, hledal jsem...

KAREL IV. *(nevrle)*

Co se tu děje? Náš milý host ve vádě s pážetem? Dokonce zbraně, tedy spor! Co to znamená?

ELIŠKA Páže

Jeho milost chtěla vstoupit k tobě, pane.

KRÁL PETR

Vaše Milosti, dovol, abych tě upozornil, že toto páže...

KAREL IV.

Promiň jeho přílišnou horlivost. Ten chlapec zastává svou službu poprvé. *(Petr mávne rukou a rezignovaně a odchází, po chvíli mizí i Karel a Eliška)*

8. Nádvoří

KRÁL PETR (*odchytí si Purkrabího*)

Na hradě je žena! Sám jsem ji viděl.

PURKRABÍ

Cože? Žena zde? (*Petr kývá*). **Do zbraně!**

VELITEL 1 (*huláká tak jak se od velitele čeká*)

Do zbraně! Hrad je v nebezpečí! Kyrusy, pancíře, přilbice, tarasnice, drony, halapartny, kuše, samostříly. S pomocí boží na hradby!

PURKRABÍ

Žádné hradby! Nebezpečí je uvnitř! Na hradě je ženská! (*nastává zmatek, hledá se ženská*)

PEŠEK (*křičí na Purkrabího*)

Pane purkrabí, ta ženská... Je to tvoje neteř Alena!

PURKRABÍ

Já mám teď čas na příbuzenstvo. (*pomalou se mu rozsvěcuje*) **Cože? Pane bože, kde je?**

ALENA (*přiběhne a zakroučí knírem pana Peška pak i Purkrabímu*)

Tohle nebude ženská. To taky ne.

PURKRABÍ (*nevěřičně kouká*)

Svatý Palmácie! Hned musí zmizet. Uškrtit ji, zašít do pytle, pustit do studně, natřít na černo! (*chce ji chytit, ale nemá na to, hledání vesele pokračuje*)

Hudba: Ať jde o pannu nebo o paní

9. Ložnice (*Karel kouká na zmatek, Eliška pláče*)

ARCIBISKUP (*vchází*)

Tvoje milost dovolí, prosím tě naléhavě, zastav tu neblahou honbu, všechno je moje dílo. Já jsem umožnil porušení tvého zákona. Bůh mne trestá za neuvážený čin.

KAREL IV.

Spíš ženská všetečnost, nedůvěra a žárlivost si zaslouží potrestání. (*k Elišce*) Slzy nejsou nejsilnější zbraní rytíře.

ELIŠKA

Pane, ty víš, že nejsem rytíř. A můžeš-li, zastav ten lov. Je nás obou nedůstojný.

KAREL IV.

Ovšem, že vím. A pak, v celé naší říši je jen jedna žena, která trhá pancíře a láme meče. Vstaň, paní. Dá bůh, že najdeme příjemnější řešení.

ELIŠKA

Promiň, můj pane, že musela jsem v největší tísní porušit tvoje nařízení.

Hudba: Lásko má, já stůňu (*píseň končí polibkem*)

KAREL IV.

A tak zdi Karlštejnské viděly poprvé zázrak políbení. Bud' pochválena ta šťastná tíseň. Vítej, královno na Karlštejně, který budiž nadále tvůj jako můj. Necht' odedneška v míru a pokoji žijí a třeba i trochu vládnou ženy na Karlštejně po boku mužů, které milují. Stejně by v budoucích osvětlených časech nikdo nevěřil, že v dobách otce vlasti, blahé paměti, byl zákon, který to zakazoval. (*přichází dav žen*)

Hudba: Jede král

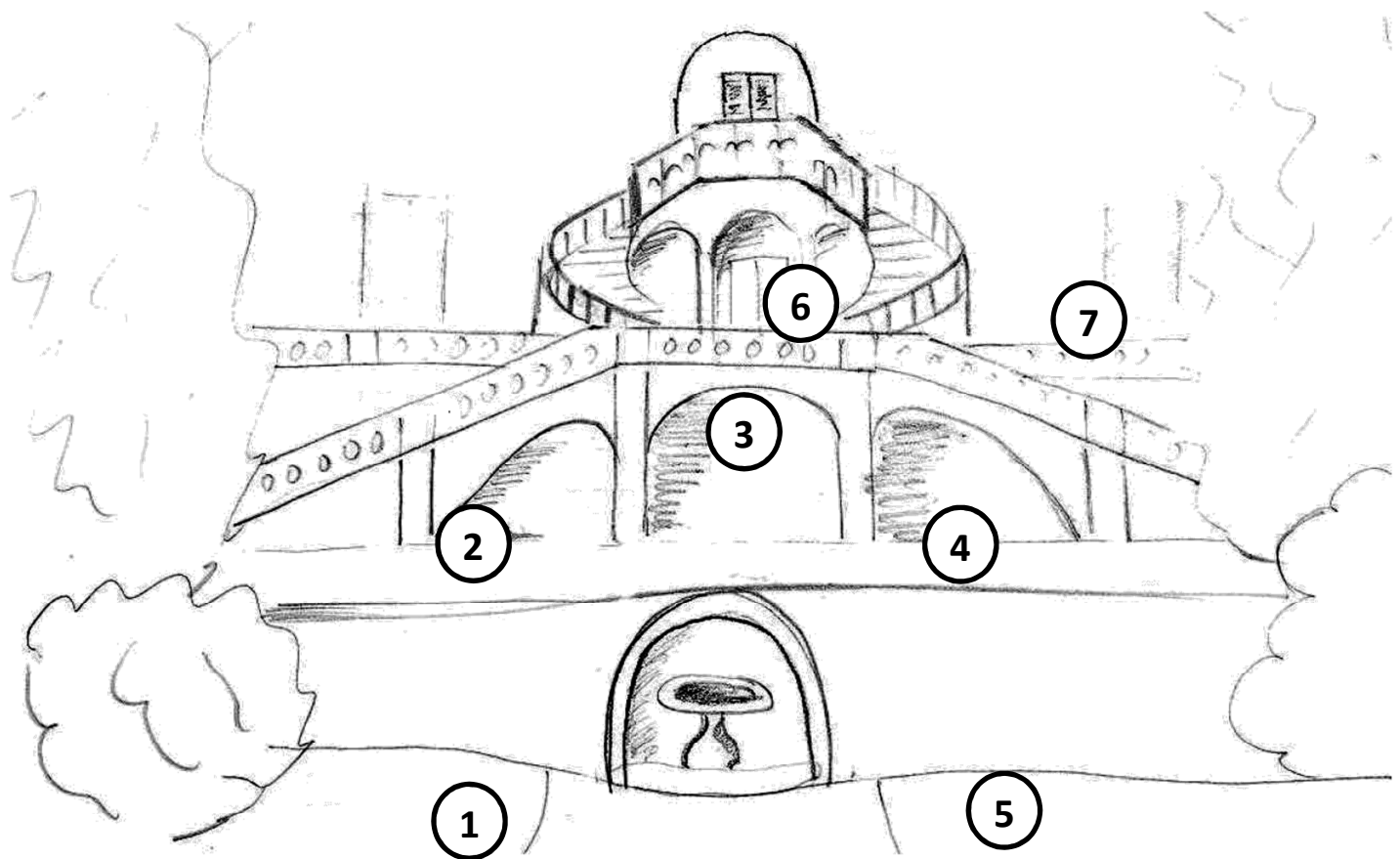
Hudba: Muži nejvíc sluší sólo

OFKA

Pusťte mě! Musím ke králi! Císařovna se ztratila! (*a sjede i s koněm po laně*)

Hudba: Asi do věží

(*všichni se shromáždí na podestě na děkovačku*)

- 1 Kolbiště
- 2 Nádvoří
- 3 Kaple
- 4 Jídelna
- 5 Strážnice
- 6 Ložnice
- 7 Hudba